

8 maart 2017

We steunen de staking van en voor de vrouwen over de hele wereld!

Wij staken

Deze 8 maart zullen de vrouwen in de wereld een nieuwe belangrijke bladzijde schrijven in de geschiedenis van de strijd voor hun rechten. In een nooit vroeger gevoerde actie roepen ze deze internationale dag van de werkende vrouw in meer dan 20 landen op tot een staking en betogingen op straat.

In de afgelopen jaren zien we hoe vrouwen dag na dag in het verzet op de voorgrond treden. De arbeidsters en de armen leren ons hoe we de plannen van het imperialisme tegen gaan, hoe we weerstand bieden aan invasies (Syrië, Palestina, Koerden), hoe we vechten voor het onderwijs (Mexico), hoe we de verworvenheden verdedigen (Polen), hoe we gelijke beloning eisen (IJsland), hoe we vechten voor het leven (India, Argentinië), en heel wat meer.

Anderhalf jaar geleden, op 3 juni, riep een groep Argentijnse journalisten op om te mobiliseren tegen vrouwenmoord en vrouwengeweld, onder de hashtag #NiUnaMenos. Die dag waren de straten van Buenos Aires boordevol met de grootste betoging voor vrouwenrechten ooit gezien in dit land. De mobilisatie maakte indruk in de wereld en de hashtag begon zich te verspreiden in andere landen. Mexicaanse met onderdrukking geconfronteerde vrouwen schreeuwden hetzelfde en voegden eraan toe: *We willen ze levend!* En zo begon de vrouwenstrijd over de planeet te rollen, begeleid door duizenden arbeiders.

In 2016 kwamen veel vrouwen opnieuw op straat; grote betogingen overspoelden vele landen, maar de staking van de vrouwen in Polen, voor het recht op abortus, en de oktoberstaking in Argentinië markeerden een nieuw perspectief. En de maat liep vol met de honderdduizenden Amerikaanse vrouwen die tegen Donald Trump betoogden op de dag zelf waarop hij zijn ambt opnam.

Dit heeft niets te maken met een individueel empowerment van vrouwen of de verdediging van onze "vrouwelijkheid", opgemeld door veel feministische groepen in de wereld. Nee,

het komt omdat de crisis van het kapitalisme steeds groter wordt. De bezuinigingsplannen, van het imperialisme en zijn slaafse regeringen, worden dag na dag harder. En ze treffen met steeds meer geweld de arbeidsters en de armen, die geen andere keuze hebben dan op straat te komen en ertegen te vechten. En dat gebeurt omdat deze situatie samen gaat met seksistisch geweld, dat ons zelfs het leven kost, wat een golf van afkeuring en verontwaardiging teweeg brengt over de hele wereld.

De Internationale Werkersbond neemt enthousiast deel aan elk van deze acties, we komen op straat samen met duizenden werkers, we hebben deelgenomen aan bijeenkomsten die de manifestaties van 25 november organiseerden, en we zijn blij dat internationale topfiguren zoals Angela Davis en Nancy Fraser de oproep kracht bijzetten. We zijn blij met de staking tegen seksistisch geweld, over de grenzen heen. Het verheugt ons dat 8 maart echt een internationale dag van strijd zal zijn, dat er in de verste uithoeken van de planeet over onze behoeften zal worden gesproken.

Maar dat enthousiasme verblindt ons niet, en we geloven dat, hoewel het is een eerste stap is, we nog heel wat debat moeten leveren om te voorkomen dat de strijd voor onze emancipatie halverwege blijft staan. We zijn ervan overtuigd dat wij vrouwen alleen niet verder zullen komen. De stap voorwaarts die de vrouwen in de strijd hebben gezet moet vergezeld gaan van de strijd die we, alle arbeiders en onderdrukte volkeren samen, voeren tegen het imperialisme. Achter de chauvinistische, homofobe, racistische en anti-immigrante speeches van Trump schuilt een echt plan om verder de wereldwijde economische crisis af te wentelen op de rug van de werkers, de jongeren zonder werk, en in het bijzonder de meest onderdrukte sectoren. Dit alles om de klasse te verde-len, om de rijken toe te laten hun fantastische winsten terug te

winnen. Trump raakt eerst de meest kwetsbaren, maar daarna komt hij de rechten van de blanke werkers ophalen.

De bezuinigingsplannen hebben de hele arbeidersklasse op het oog, ook al treffen ze veel sterker de vrouwen, de immigranten, de zwarten en de lhbt-gemeenschap. Wij vrouwen zijn de eersten die de toename van de levensduurte voelen, omdat we onze kinderen geen eten kunnen geven, we geen geneesmiddelen hebben en we in wijken wonen waar openbare diensten ontbreken. De bezuinigingen, het gebrek aan drinkbaar water in vele landen van Afrika, in Haïti en in de armste gebieden van de wereld, brengen vreselijk lijden mee. Veel vrouwen in India lijden aan ziekten of worden verkracht in landelijke gebieden, omdat ze geen toegang hebben tot toiletten en de openbare badplaatsen schaars zijn. De budgetten voor de bestrijding van vrouwengeweld, waar ze bestaan, zijn ontoereikend en hebben de neiging om te verdwijnen. We zijn aan onszelf overgeleverd omdat de regeringen de belastingen en de BTW voor de arbeiders en de armen verhogen in plaats van de belastingen voor de rijken te verhogen en aan de schulden van corruptie de gestolen goederen in beslag te nemen.

Allen in staking en op straat

De bijeenkomsten ter voorbereiding van 8 maart in Argentinië hebben zich eenstemmig uitgesproken om van de vakbonden te eisen dat ze oproepen tot staking op die dag, net zoals in andere landen bewegingen van vrouwen of vakbondsinstanties – zoals in Italië *Non una di meno* en het strijdfrent *No austerity* – de basisvakbonden en andere groepen uitnodigen om voor de vrouwen te staken op 8 maart. In Brazilië heeft de *Beweging Vrouwen in Strijd* (MML), verbonden met CSP-Conlutas, niet alleen de internationale oproep tot staking overgenomen. Ze heeft ook zelf andere sectoren uitgenodigd om aan de oproep deel te nemen, in het kader van de voorbereiding van de algemene staking die de arbeidersklasse nodig heeft om de regering Temer en haar projecten van sociale afbraak en hervorming van de arbeidswetgeving te verslaan. De vakbond van de leerkrachten van São Paulo heeft haar gilde, die voornamelijk vrouwen telt, opgeroepen om die dag te staken.

Laat ons deze eerste voorbeelden overnemen en verder gaan, laat ons op elke werk- en studieplek bijeenkomsten, vergaderingen organiseren, om de deelname aan de wereldstaking te bespreken en eraan deel te nemen. Laat ons de hand reiken aan onze klassegenoten om te staken en op straat te komen met ons, om gehoor te krijgen voor onze eisen, die ook hun eisen zijn, om samen met ons van de vakbonden dringend

te eisen eraan deel te nemen, om te beginnen het seksisme in onze eigen rangen te bestrijden, om ertoe te komen dat onze eisen deel uitmaken van hun vorderingen in elke strijd. Laat ons die dag duizenden protesten uiten aan de fabriekspoorten en op de openbare plaatsen, laat ons oproepen tot unitaire mobilisaties.

We moeten zelf beginnen, de leiding nemen en uitkomen voor onze rechten, maar we willen dat alle werkers ons vergezellen, want onze strijd is die van al wie uitgebuit wordt. **Daarom staken we en vechten we deze 8 maart allen samen met en voor de vrouwen**, net zoals we staken tegen de afdankingen, tegen de wetten die onze pensioenen inkrimpen, voor openbaar onderwijs voor onze kinderen, de kinderen van de werkers. Het zijn wij, de werkende klasse, die de productie kunnen stil leggen. En zeker zullen we met een minderheid van de vrouwen geconfronteerd zijn, zoals Betsy DeVos, staatssecretaris van Onderwijs van de regering Trump, die miljardair is, eigenares van de multinational Amway, vijand van het openbaar onderwijs en van de werksters. De studentenjeugd kan ook in staking gaan of mobiliseren in universiteiten en scholen, en meedoen aan de acties die in elk land georganiseerd worden, in wat een grote dag kan worden. Een grote dag voor de vrouwen, een grote dag van strijd van alle onderdrukte en uitgebuite mensen. We zullen aan de eigenaars van de wereld laten weten dat we klaar staan om te vechten.

Deze 8 maart zullen wij, werksters, onze traditie van strijd terug opnemen, een traditie die maakte dat deze dag werd uitgeroepen tot Internationale dag van de vrouw sinds het begin van de twintigste eeuw, en die een buitengewone impuls kreeg met de overwinning van de arbeidersrevolutie in Rusland in 1917. Het waren de Russische werksters die in februari van dat jaar, de dag van de vrouw, de meest indrukwekkende sociale revolutie van de geschiedenis begonnen zijn. De arbeiders, de arme boeren en de soldaten aan de basis hebben begrepen dat het nodig was – om te vermijden dat de strijd tegen de honger, tegen het geweld, tegen de meedogenloze uitbuiting en onderdrukking halverwege zou blijven – het lot van de ganse maatschappij in eigen handen te nemen, en te beginnen met de uitbouw van een nieuwe samenleving, een socialistische samenleving. En deze geschiedenis willen we over de hele wereld herhalen.

20 februari 2017

Internationaal Vrouwensecretariaat
Internationale Werkersbond - Vierde Internationale

**Stop met de vrouwenmoord en het seksistisch geweld!
Geen bezuinigingen, en volledige rechten voor vrouwen!
Gelijk loon voor gelijk werk!**

**Verdediging van de rechten van de moeder en decriminalisering van abortus!
Tegen seksisme en alle vormen van onderdrukking!
Weg met Trump en het imperialisme!
Voor het einde van het kapitalisme, lang leve het socialisme!**

Communistische Werkersbond

Belgische afdeling van de Internationale Werkersbond - 4e Internationale (IWB-4e Int)

www.lct-cwb.be - lct.cwb@gmail.com - www.facebook.com/LigueCommunisteDesTravailleurs Werp dit niet op de openbare weg, geef het liever door aan een kameraad. Ver.Uitg.: J. Talpe, Elandstr. 73 – 1170 Brussel